

Một Bài Thơ Ngắn

Hôm nay lạnh thật lạnh / dù gió chỉ hiu hiu...Buổi sáng giống như chiều, trời không một chút nắng...

Lạnh cả sự im lặng. Xe, đường rất vắng xe, không có gì được nghe...dấu tiếng còi thưa thớt...

Học trò vào phòng học, trường không một bóng người (mà nắng đâu có để soi / thấy hình người có bóng?).

Lạnh đóng băng hy vọng. Chợ là chỗ chưng hàng...mùi cửa sổ (windows) trống không, chợ như phòng triển lãm.

Tôi, mình tôi lai vãng / rồi lên xe, đi, về. Trưa chắc cũng thế này...đi đón cháu tan học...

Nóng, ước chi hạnh phúc / một chút gió thoáng qua...Lạnh, cũng ước thôi mà...một chút nắng sưởi ấm!

Tôi làm bài thơ ngắn / báo tin cho bạn bè. Đây cũng là cách khoe...thơ hồn nhiên giá rét!

*

Tôi hồn nhiên, ngộ thiệt!

Thơ hồn nhiên, như như?

Tôi đang nói trong mơ?

Trời hồn nhiên hư ảo...

Tôi nhớ chuyện con sáo. Ai đem con sáo sang sông...để cho con sáo xô lồng...con sáo bay? Trời không gợn chút mây, cái vòm cây lạnh ngắt...

Trần Vấn Lệ